

133
*** 3 Scripta doctimanorum *** (1847/1848, 1849)
- A. C. +

ZNIESIENIE ZAWSTYDZENIA:

Ktore
X. PIOTR SKARGA IEZVITA,
wnieśc niestusniená Zbor Páná
JEZVSA NAZARANSKIEGO
vsitował.

vczynione;

Przez
HIERONYMA MOSKORZOWSKIEGO,
z Moskorzowá.

W RAKOWIE,

Drukowaná Roku Pánskiego,

1 6 9 7. 2 (1 1/2) Serb.

Gytelniku tej Odpowiedzi.

Wiedzieć trzeba, że a pomyśl fundament Odpowiedzi jego, na tym Sa-
sony, że Pan Jesus prawdziwym białe. Chociaż, że w Słany na-
dronym dla tego nazywa się T. Synem bożym jednorodnym.
iż Pan jedyny nad przyrodzenie, Siostrę, że sbrawa, że
Quia Sarcio (który jest nie jst. Oława, ale tylko, a oż
boska, nie bogiem) i podobny, a przed niego, że
innym.

Ze się Bogiem Siostrę. aże to ma-
mie, nie Siostrę przyrodzenia to ma, iż Siostrę, b. owolnia
przed wpyłkiem, wady, niepiętnym sposobem urodzony, ale
go bog. tytułem, moją, a wada, boska do (sara) eda-
wat, iżad. Siostrę nazywa się te słowa. Najwyższy Bog, to

Ojciec Chrystus, który jest nie równy, a tak dwoje bogów mają
wyspego, a niepego. Ja Siostrę, że Siostrę, a ma, nazywa się
primasie do tego Siostrę mają, aby in. Siostrę. że Pa-

Jesus nie tylko Chociaż, ani uduchowym tytułowanym bogu
ale z Chociaż, wspaniale dla Siostrę, a Siostrę, Siostrę, a Siostrę,
dwojnym, a z Bogiem, prawdziwą naturą z Siostrę, a Siostrę,
ca nie wpyłkiem równy do wady, a tak dwojnego przy-
rodzenia, a to ma każdy przed Siostrę, in. in. Siostrę, a Siostrę,
jdy in. in. to podobie, wada, in. in. Siostrę, a Siostrę.

NAJASNIEYSZEMV Y NAM OZNIEYSZEMV
KXZĘCIV Y PANV, PANV

ZYGMVNTOWI TRZECIEMV,
Z ŁASKIBOZEY, POLSKIEMV KRO-
LOWI, WIELKIEMV KXZĘCIV LI-
TEWSKIEMV: RVSKIEMV, PRVSKIE-
MV, MAZOWECKIEMV, ZMVDZKIE-
MV, INFLANDTSKIEMV, &c. PANV:

SZWECSKIEMV, GOTSKIEMV, Y WANDALSKIEMV
KROLOWI, Y DZIEDZICOWI,

Pánu swemu wielce Miłościwemu.

Miłościwemu / Najasnieyszy
Miłościwy Krolu / w wszelkie
Práwo obrony pozwala / y
Boskie / y przyrodzone / y ius
gentium, atque civile: gdyż
żadne z tych praw / na prosta
skazę sadzić żadnego człowie-
ka nie dopuszczą; nie bez wiel-

kiey y ważney / iako każdy baczy / przyczyny. Bo gdy
by tylko accusatores, ludzie nie tylko y Chryścijan / z
których professis y zakonem to imie walczy / ale y y
Pogan / nienawisni obwinie mogli; a ludzom obwi-
nionym plácu do obrony nie było / iakożby prawda y
cnota / iakożby niewinność / czemu się wpyłkiemu lu-
dzieżli / iakich na świecie nawiecey / zawsze przeciw-
nia / bezpiecznie została: Ponieważ tedy in / Krol

rzy w tey zacney Koronie Polstiey / y Pánstwach do
 mey należących / pod ramiem y Zwierzchnością
 W. K. M. naszego Mściwego Pána mieškamy /
 wielkroć na Kazaniach od X. Skargi / Kaznodzie-
 ie W. K. M. obwinieni bywamy / á teraz iestcze y
 wydaniem ksiazek przeciw nam / obwinieni iestesmy /
 w wielu rzeczy dziwne sprośnych y nieprzystoynych;
 y potrzeba wielka / y samym gwałtem przyćśnieni /
 przystąpićśmy musieli do obrony powinney / á nam
 wszelkim prawem pozwoloney / aby / prze zámilczenie
 naše / kto nie rozumiał / że sie do tego znamy / co nam
 X. Skargá Kaznodzieia W. K. M. zádaie / y aby
 zádać mogli / iáko Ariánskie imie / tak y sprawy ich / ná
 nas wewloczy ; iáko meślusnie / y z tego písania me-
 go / y z inych písm naszych ná swiát wypuśczoney /
 każdy widzieć moze. A te obrone y oczyszczenie ná-
 še / przed máiestat W. K. M. naszego Mściwego
 Pána / przynieść mi sie zdáło / z tey przyczyny / Ze byś
 W. K. M. / ktoryś obwiniena naszego / czesto sie z wst-
 kiedzá Skargi Kaznodzieie swego náslucháć raczył /
 sámże teź oczyszczeniu naše / y obronie naše / przy-
 pátrzyć sie okiem swym Pánstkim miłosćiwie raczył.
 Prośe tedy poníženie W. K. M. / á prośe y wśy-
 sey / quos eadem causa coniunxit, á byś W. K. M.
 Pan náš Miłosćiwý / ferio weyźrzcć w te naše o-
 brone raczył ; á nie z wst Adwersarzow naszych / ktorzy
 nic inzego niewmieia / iedno nas, ob preiudicatas ipso-
 rum opiniones, wstáwicznie á dziwne winowáć / y
 zápálczywie potepiać ; ále z písm naszych / sam dowie-
 dzieć sie raczył / y tego doysć / co my o tym nas wiet-

szym Naboženstwie pána Christusowym / nád ktore
 nie zacnieysze / nic pożytecznieyszego / nic poćieśniey-
 šego nie wstlyśał nigdy swiát / áni wstlyśeć przed do-
 kończeniem swym moze / wierzymy y wyznawamy.
 Ktora prośba nášá ponížona / iz sie ná wśelákim
 Prawie / poczawszy od Boskiego / sádzi / y zachowá-
 lym wśedy ná swiećie od wśytkich sedziow / y ludzi
 bácznych zwyczáiem / zášczyca ; á náwet y W. K.
 M. samego postepkiem / ktorego w inśyich spráwách
 dáleko mnieyszych / trzymáć sie W. K. M. raczyś / że
 ná prośba skarge zádnego nie sádziś / ále teź y obwi-
 nions strone / do vchá swego pánskiego przypuśczáć
 raczyś ; pewniśmy sa / że v W. K. M. nášego Mści-
 wego Pána / w spráwie tey / ktora iest napředniey-
 ša / gdyż chwale pána Boga nawyźšego / y iego ná-
 milšego Syná pána Jezusa Christusa / y zbáwienie
 wieczne Boze / ludziom z láski iego swietey ofiaro-
 wáne / záchodzi / mieysce bedzie miała ; zwlášczá gdy
 podlug mądrosći Krolewstkiey swey / ná to poyzrzcć
 raczyś / że iest niepodobna / aby kto spráwe iáka / by
 teź y napodleyśa / spráwiedliwie rozsádzić mogł / ie-
 śliży stron przeciwnych iednáko nie wstlucháł / y w-
 myśl máiac od áffectow wolny / oney zgruntu nie po-
 isály nie wyrozumiał. A iestliż spráwe napodleyśa
 bez tego trudno rozsádzić ; coź tak wielka / nád ktora
 wietśa być nie moze ; A że tey spráwy wważenie
 W. K. M. należy / mamy zá to / że to W. K. M. / po-
 dlug wysokiego rozsádku swego / śnádnie wpatruieś.
 Bo iestliż pan Bog Zákon swoy Krolom Izráelskim

csytac roszkowal / po wszytkie dni żywota ich: i jakoś
daleko wiecey to Królom Chrześcijańskim należy / a /
by Dąkon państwiczyli / a sprawy takowe / ktore chwa
le jego swieto / y zbawienie wieczne jego zachodza /
wedle Dąkonu państwego y wważali y rozszadzali: nie
na ludziach w tak wielkiej sprawie / ale na samych vs
stawach Bożych y słowie jego swietym polegając.
Jesliż tedy prosbe nasze ponizos / dla tak słusnych
przyczyn / przypuscie W. K. M. do maiestatu swego
państwego / i ako tuże / raczyś / a bedac Panem Chrze
ścijańskim / to uczynie raczyś / co on Król pogan / si /
Alexander wielki / Macedo / zawdy w każdej sprá
wie czynil / ktory iedno wcho iedney / a drugie drugiey
stronie cäle zostawowal; tedy sam przez sie zrozum
mieć śniecznie raczyś / iesli nas X. Starga Kázno /
dziera W. K. M. słusnie winnie. A żeby W. K.
M. to / y tu ná krotce obaczyć raczył / zdoło mi sie zá
potrzebno / i ako ná krotcey przelożyć W. K. M. / wiá
re y wyznánie naše.

Wierzymy tedy y wyznawamy / Uaiásnieyśy
Milosćiny Królu / BOGA O YCA w sechmogacego, Bo-
giem iednym, a niebá y ziemie, y w sech rzeczy stworzycielem.

Wierzymy y wyznawamy / Páná IEZUSA NA ZA-
RANSKIEGO, z Duchá swietego poczatego, a z Máriey pán-
ny blosławioney narodzonego, Synem iego namilśym, y
iednorodzonym, a Panem y Bogiem ná śym.

Wierzymy y wyznawamy / że tenże Pan Iezus Ná-
záráński, umeczon iest pod Pontiussem Pilatem, Stárostá ży-
dowskim, a pánowánia Tiberiusá Cesáráá Rzymskiego; y że
ukrzyżowán, umárl dla grzechow ná śych.

Wierzymy y wyznawamy / że wzbudzony, z mar-
twych wstál, dla uspráwiedliwienia ná śego.

Wierzymy y wyznawamy / że po smartwych wstá-
niu swoim, wsiádl po práwicy wielmożności Božey; ná to,
aby Duchá swietego naprzod ná Apostoly, y inśe ná on cás
świerne spolu z nimi bedace, wylal: y tegoś ná wysyrkie postu-
śne sobie wylewal: wysyrkim wiernym władza boska, i ako
Król niebieski pánowal, onych záw se bronil, zachowuywal;
a náwet od wieczney smierci, y wieczné potepienia wybáwil.

Wierzymy y wyznawamy / że tenże Pan Iezus Ná-
záráński, ná sad żywych y umárlých przydziez wielka chwa-
la Bogá Oycá swego, y swoia, ná to, aby kázdeu záplácił
wedle spráw y wczynkow iego.

Wierzymy y wyznawamy DUCHA SWIEGO,
być Bozym Duchem, to iest, moca swieta Boža, záwdy w Bo-
gu bedaca: przez ktorego Bog Ociec niebieski, ludži wedle wo-
ley swey, posyláac go przez rece Syná swego, posniéca.

Wierzymy y wyznawamy / że kto wierzy w Syná Bo-
žego, że ten do Kościolá pow sechnego, a tak obcowánia swie-
tych, y wysyrkich dobrodzieystw, ktore Pan Iezus Chrystus,
badž to wiernym wysyrkim w obec, a tak Kościolowi swemu,
badž wiernemu kázdemu z osobná ofiarowác raczył, náleży.
iákie sa dobrodzieystwá co głowniey se: Dar Duchá swiete-
go, odpuszczenie grzechow, y żywot wieczny; choćby też on y
niewiem kedy byl, byle on z słowá Bože, tey sie wiáry w Páná
Christusa náuczyl, y oney sie ślárecznie trzymal a z doświáda.

Wierzymy y wyznawamy / że tá wiára w Páná Chri-
stusa, nic inśego nie iest, iedno duřność wéřná, a práweń w Bogá;
to iest, po prostu mowiac, zácbowánier rośkwáń Páná Chri-
stusowych, pod ná dácie zywotá wiecznego.

